

Co pan lesní správce o psu řekne, je svaté

V červnu letošního roku, roku 2006, uplynulo 140 let od narození významného českého kynologa Františka Vojtěcha. V roce 1936, kdy slavil své sedmdesáté narozeniny, věnoval „senioru českých kynologů“ věstník Československého kynologického svazu obsáhlý medailon.

Protože jméno Františka Vojtěcha se pojí se samotnými začátky české organizované, „spolkové“ kynologie a dodnes žije v názvu každoroční soutěže loveckých psů, není jistě bez zajímavosti připomenout, jak viděli „opravdového kynologa, který se loveckým psem věnoval již v minulém století, kdy mnozí z těch, kteří dnes chtějí rozhodovat o československé kynologii, nebyli ještě ani na světě“, jeho současníci: „Byl členem nejstaršího lovecko-kynologického <Spolku pro ochranu honby a chov loveckých psů v království Českém v Praze> od roku 1891. V roce 1896 získal I. cenu v Býchorech se psem o. k. Treu v. Elberfeld při konkurenci 30 psů (maximální počet účastníků), mezi nimiž byli nejlepší championi Německa jako Trumpf Otto a fena Břítva Hoppenrade. Vypočítávají ještě další ceny, získané v pozdějších letech, zabralo by jistě celé číslo našeho časopisu, neboť 79 prvních cen, 30 druhých a pouze 14 třetích cen, není maličkostí, kterou by se mohl ještě některý kynolog u nás pochlubiti. Zůstal nám stále vedle toho výborným soudcem, proti jeho výroku nelze nikdy naléztí něja-

Jako první získal Justitzovu cenu Pavel Plachý z Prahy za devítičlennou skupinu chovu Z Růže; na snímku se zlatožlutým boxerem Abbé Míša z Růže

původu a sám ji vedl. Čsl. Klub boxerů byl prvním českým specializovaným klubem, který tiskem vydal knihu původu.

„Na výstavě psů v Brně se němčilo“

Pod tímto titulkem uvedl Moravsko-slezský list komentář k výstavě psů všech plemen, která se konala na zemském výstavišti v Brně. Vyčetl předsedovi Československé kynologické unie prof. Ant. Hružovi, že při zahájení „nejdříve mluvil česky asi 5 minut. Potom v dlouhém, skoro půl hodiny trvajícím proslovu vylíčil odborně otázky, týkající se právě chovu ušlechtilých psů. Bohužel tento proslov byl německý a velmi nepříjemně působil na zástupce ministerstva železnic z Prahy a na spoustu četníků v uniformách. Skoro 70 procentům přítomných českých lidí bylo toto jednání krajně nepříjemné...“ Profesor Hružva následně vysvětlil své rozhodnutí snahou vyjít vstříc zahraničním účastníkům, mezi nimiž byl i 1. místopředseda FCI prof. dr. Witzelhuber. „Neměně bych litoval, pak-li bych se byl svým postupem dotkl citění pánů příslušníků stavu četnického a to tím více, jelikož se podle zprávy jednalo o <spoustu četníků v uniformách>. Já jsem zde tu spoustu neviděl...“ Jak patrně, vztahy s Němci se přiosťovaly a veřejnost vnímala každý detail velmi citlivě. Československá kynologická unie se právě pod předsednictvím prof. Hružvy snažila rychle vyřešit unifikaci

československých a německých zápisů, aby tak mohla být zajištěna i výměna plemenných knih s dalšími organizacemi FCI. Bylo to velmi důležité, neboť členové kynologických spolků v ČR, stojících mimo Unii, se výstav a kynologických podniků mohli zúčastnit jen tehdy, byli-li jejich psi zapsáni v knize Čs.K.U. nebo jiné knize Unii uznávané. Opatření platilo i opačně: členům spolků sdružených v Unii bylo zakázáno účastnit se akcí pořádaných mimo organizační rámec FCI. Po roce 1989 jsme zažívali něco velmi podobného.

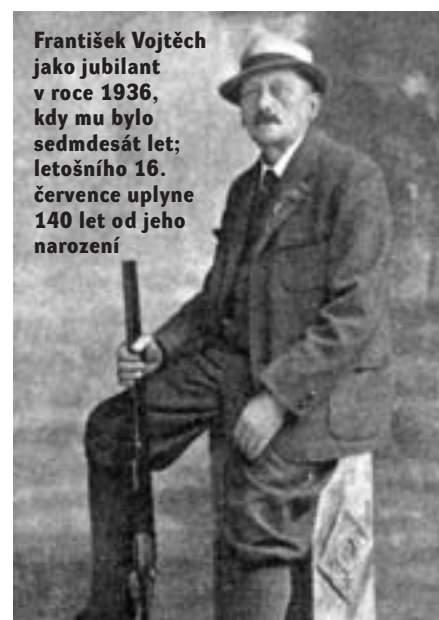
M. Císařovský

Na Mezinárodní výstavě psů v Praze byla v roce 1936 – u příležitosti 10. výročí vzniku klubu, poprvé zadávána Justitzova putovní cena KChB

kého důvodu, který by ho mohl zvrátiti, neboť to, co p. lesní správce o psu řekne, je přímo svaté. Proto ti, kteří to nejenom se psem, ale i s celou kynologií myslí upřímně, mají ho také upřímně rádi a těm také je náš jubilant opravdovým přítelem, učitelem a rádcem.“

Desáté výročí vzniku oslavil roku 1936 také Československý klub chovatelů boxerů. Předseda dr. ing. Jan Urban zhodnotil rozkvět klubu a zejména přátelské vztahy mezi členy, což nebylo v české kynologii pravidlem. Vzpomenuto bylo samozřejmě na zakladatele klubu mistra Alfreda Justitze, který se v roce 1926 stal prvním správcem chovu, založil knihu

František Vojtěch jako jubilant v roce 1936, kdy mu bylo sedmdesát let; letošního 16. července uplyne 140 let od jeho narození